

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Proprietar: MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ din BLAJ
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comertului categoria V.

Noi și Ungurii

Cu vecinii noștri dela Apus nu ne-am înțeles niciodată, deși am trăit multă vreme împreună. Noi am fost băștinașii iar ei năvălitorii, noi asupriții iar ei asupritorii, două popoare deosebite la fire și apucături.

Noi ne-am pomenit pe aceste plaiuri popor pașnic, răscolind pământul cu plugurile noastre, păstorind turmele pe creștele munților sau cioplină din măruntaiele pământului bogățiile de sare, aur și argint. Ei au venit din fundul Răsăritului, năvălitori sălbatici la chip și la năvăliri, mănâncând carne crudă bătută în șelele cailor și trăind din jaf și puștii.

Sălașe statornice nu și-au găsit decât arsuri, în pământul unde Tisa și Dunărea poartă apele, dar și de-acolo au fost multă vreme spaima și groasa celor din jur, până ce regi puternici i-au încreștinat cu biciul și cu spada. Cu vremea au mai pierdut din sălbătăcia chipului și a năvălirilor, le-a rămas însă mândria și pofta necesată de asupritori și năvălitori.

Cu noi s'au întâlnit dela începutul așezării lor în sălașurile de pe pustă. Faima bogăția Ardealului, cu lanurile și codrii lui nesfârșiți, cu turmele lui nenumărate, au atras pe năvălitorii așezați în câmp deschis. Și rând pe rând părinții noștri au fost despozați de drepturile și averile lor și au ajuns robi veneticilor de ieri. Cele mai bune ținuturi din Ardeal le-au fost luate și date străinilor, Sași și Secui.

Simțeau însă asupritorii că ei aici n'au nici un drept, că stăpânirea pe care o au vremelnică și că tot ce au luat Românilor e pe nedreptul luat, jaf și furt. De aceea au adus legi haine și aspre de mârșărire, să facă din întreaga suflarea Ardealului o mare nație unjurească, ca niciodată să nu se mai știe de numele proprișilor de Români.

Au trebuit să treacă peste o mie de ani de suferință și încercări, până ce dreptatea s'a făcut. Azi Românilii sunt strănși laolaltă într-o singură țară, închegeați într-un popor puternic și mare. Dreptul de stăpânire asupra ținuturilor pe cari le ioselesc nu le poate fi tăgăduit de nimeni. Străini la noi sunt puțini. Abia 19% față de întreaga populația țării. Dar și aceștia sunt împărșiți în Unguri, Armeni, Germani, Corei, Turci, Greci, Ruși, Bulgari, Țigani, Sârbi, Croași, Polonezi, Ruteni, așa că niciodată nu poate fi vorba de vre-o mișcare a lor.

Azi însă este iarăși la ordine a zilei principiul autodeterminării, adică fiecare popor să fie stăpân pe soarta lui și să se alpească de țara pe care o vrea, și Ungurii cer să li-se dea multe din teritoriile cari le-au fost luate în 1918. Deocamdată cere-rile lor s'au oprit aici. Toate semnele arată însă că Ungurii sunt neodihniți și poftele lor sunt în creștere, așa că mâine o să înceapă iară să ceară Ardealul. Nici însă în Ardealul cel atât de râvnit de ei nu au mai mult drept ca în restul țării. Și aici Ungurii sunt mai puțini. La sfârșitul anului 1930, în întreg Ardealul, adică în ținuturile cari au aparținut oarecândva fostei Țări Ungurești, erau numai 1253276 maghiari față de 4.176201 nemaghiari, adică nici 30%. Plășile de graniță ne arată apoi aceeași situație. Abia în 3 plăși din 10 câte sunt dealungul graniței Ungurii formează majoritatea. Să nu uităm apoi că în Secuime, unde s'ar părea că ar fi mai deși, avem foarte mulți Români, maghiarișafi de asprele legi cari s'au adus în vremea stăpânirii unjurești.

Aceasta este situația și în Ardeal ca și în întreaga țară, și România poate striga tuturor că ea nu are ținuturi de dat nimă-nui și nici nu cere dela nimeni.

Iar asupritorii de ieri le spune că unirea din 1918 s'a făcut pentru totdeauna, că Românilii n'au uitat ingenuncherile din trecut și că din pământul udat și îngrășat cu atâta sânge și lacrimi nu le va da nici o brasadă. Și le mai spune că toate svârcolirile lor sunt svârcoliri sadarnice și că pentru stăvillirea hoardelor lor de peste Tisa se vor scula și morții din morminte.

Prăbușirea avionului cu care a fost mântuită pacea. Avionul care în săp-tămânile trecute l-a dus de două ori pe dl Chamberlain în Germania, la consfăturile cu dl Hitler, s'a prăbușit în apropierea locului de coborâre dela Heston. Prăbușirea unui avion azi nu are o însemnătate prea mare. După cum ulclorul nu prea merge de multeori la fântână, așa și aeroplanul nu zboară de prea multe ori. Dacă acest avion s'ar fi prăbușit însă atunci când ducea pe dl Chamberlain, poate că lucrurile ar fi apucat cu totul pe altă cale și azi în loc de pace am fi avut războiu.

Din Rusia

Setea după slujbe religioase. Prea mulți înși cred încă în Dumnezeu. Străinii din Rusia n'au voie să intre în bisericile de acolo. Câteva porunci de ale lui anticrist. Ce se petrece în fostele biserici rusești. Cum își bat joc de mormintele creștine. O nouă materie de învățământ: ateismul. Lupta împotriva misiunilor.

De mult n'am mai scris nimica despre Rusia, fiindcă nu ne place să scriem povești, ci fapte adevărate, iar acelea greu se pot cunoaște, pentru că din Rusia vin foarte greu știrile până la noi.

Iată acuma cele mai noi știri, așa cum le-am aflat într-o revistă foarte serioasă (Schönere Zukunft Nr. 5 din 30 Oct. 1938):

Că ce mare este în Rusia setea după slujbe religioase, se vede de acolo că astă vară, când a murit Regina noastră Maria, s'a făcut și la Moscova o slujbă de pomenire a marelui regine, la care au luat parte nu numai puținii români ce se află la Moscova, în frunte cu ministrul nostru de acolo, ci, mai ales, ruși, atât de mulți, încât era plină biserica. Spun zierele străine că o astfel de slujbă religioasă n'a mai fost la Moscova din 1917. Unde ne trebuie o dovadă mai bună, cât de însetați sunt bieții ruși după cuvântul lui Dumnezeu și după slujbe religioase?

La 17 Ianuarie 1939 se va face în Rusia o nouă recenzie, adică o numărare a poporului. Această recenzie, se va face din cauza că cea făcută în 1937 nu li-se pare potrivită fiindcă cu acel prilej s'au declarat prea mulți credincioși că cred în Dumnezeu, fiind teiști, au atești. La noua recenzie cetățenii nu vor mai fi întrebați, dacă sunt teiști ori atești.

De curând s'a dat în Rusia o poruncă aspră că nici un cetățean străin, ce se află pe teritor rusesc, n'are voie să intre în vreo biserică rusească. Numai la miniștri plenipotențari ai țării străine și la consuli nu se referențe această opreliște. În baza acestei opreliști au fost trecuți peste granițe sute de străini.

Puținele biserici ce au mai rămas, și au pus deasupra ușelor mici clopoșele, ca să-și cheme cu ele credincioșii la biserică. Bolșevicii însă au dat ordin să le ia jos numaidecât. Ofițerilor stării civile (notari) li-s'a poruncit să nu înregistreze nici un copil care are nume de botez creștinesc. Ateștilor li-s'a dat voie să conturbe slujbele religioase ale creștinilor, cântând cu orchestra în fața bisericilor cântece de ale lui Anticrist, în datace începe slujba dumnezească.

Un ziarist a văzut în 1928 la Minsk, cum au necinstit bolșevicii biserica, cum au luat crucea de pe turn, au scuipat-o și au strivit-o în picioare, înlocuind-o cu steagul roșu, și cum plângeau oamenii și se aruncau pe jos și se băteau

cu capetele de trotuar, văzându-o aceasta. După doi ani a trecut din nou în fața aceleiași biserici. Auzind sgomot înăuntru, a intrat. Spre marea lui mirare, în biserică se vindeau mâncări și beuturi, iar doi tineri beți își băteau joc de Dumnezeu.

În nemărginita lor ură față de Dumnezeu, bolșevicii au nimicuit până și crucile și criptele creștinești din cimitire. Mai multe morminte de ale vechilor eroi au fost lăsate fără cruci, iar mormintele de veche mărire rusească au fost sfărâmate, numai fiindcă purtau semne creștinești pe ele.

În toate școlile s'a introdus o materie nouă, ateismul, adică știința care dovedește că nu există Dumnezeu.

În ceea ce privește răspândirea credinței creștine printre popoarele nerusești din Rusia, bolșevicii au dat aspre porunci ca nu cumva să îmbrățișeze cineva credința creștină, iar pe misionarii, cari ar îndrăzni să meargă la ei, să-i descopere.

Când le citești toate acestea, ți-se pare că acolo stăpânește cu adevărat satana. Atâta răutate, atâta ură împotriva religiei, numai dela satana poate izvorî și dela antichrist.

Avionul în slujba plugăriei. În țările cu pământuri întinse, pe lângă alte numeroase mașini, se mai întrebunțează în plugărie și aeroplanele. În California (America) aeroplanul se folosește la însămânțarea cu grâu a întinselor ogoare de acolo. În acest fel semănatul se face mult mai repede și mai ușor decât cu mâna și cu mașinile de semănat. Deasemenea se mai întrebunțează avionul pe acolo și la stropitul viei și la împrăștierea prafurilor, cari omoară goaungele vătătoare. S'a calculat că un avion poate în opt ceasuri de sbor să samene cam 12000 kgr. de sămânță, în vreme ce un plugar în modul obișnuit nu poate să samene decât 800 kgr. într'o zi de lucru. În 4 ceasuri de sbor un aeroplan îndeplinește munca pe care doi oameni ar trebui să o facă în 30 de zile, lucrând și ziua și noaptea.

II. Dreptatea

Drept este omul care lucră după porunca Domnului Hristos: „*Dați ceea ce este a împăratului împăratului și ceea ce este a lui Dumnezeu lui Dumnezeu*”, (Matei 22, 21) și astfel dați fiecărui ceea ce este a lui. Lui Dumnezeu îi dați cinstea, care se cere în porunca întâie dumnezeiască, părinților și celor mai mari li-se supune, față de cei mai mici se poartă cu milă și cu gingășie și, peste tot, față de toți semenii săi, cu cea mai mare dragoste.

Pentruca să fie însă cineva drept, trebuie să și voiască a-se desăvârși cât mai mult, pentruca nu e lucru ușor a fi drept. Pildă bună de dreptate ne dă un strămoș de al nostru, romanul Fabricius.

Romanii purtau adică războiul împotriva lui Pyrrhus, regele Epirului. Pyrrhus i-a biruit însă pe romani, la Heracleia în anul 280 înainte de nașterea Mântuitorului, și a luat foarte mulți prizonieri. Nu peste mult romanii aveau o mare sărbătoare, așanumitele saturnalii, la cari trebuiau să fie de față toți membrii familiilor. De aceea ei trimiseră la Pyrrhus în deputație pe unul dintre cei mai de seamă conducători de oaste, pe Fabricius, ca să-l roage, să le dea libertate prizonierilor pentru această sărbătoare. Regele Pyrrhus, știind ce mare om este Fabricius, și-a dat toată osteneala, ca să-l câștige pe partea sa: I-a făgăduit întâi bani și tot felul de bogății, dar n'a isbutit. L-a dus apoi într'o sală pompoasă, unde a venit deodată un mare elefant asupra lui Fa-

abricius, ca să-l sperie, dară Fabricius a zis: »Pe cât de puțin ai isbutit să mă cumperi prin bogății, pe atât de puțin ai succes să mă sperii prin elefant«. Văzând început să-i făgăduiască, că-l pune cel dintâi dirigător între conducătorii săi de oaste, dară Fabricius a rămas nelinduplecat, este un om de toate zilele, ci un om la tr'adevăr de cinste, i-a tăgăduit că lasă făgăduiesc că se vor întoarce iarăși în prinsoare. — Iată, ce pildă minunată de dreptate ne dă acest strămoș al nostru!

Nu mai puțin trebuie să ne închinăm înaintea unui francez, Dugas, fost primar al orașului Lyon. Într'una din zile veni la el în deputație brutarii orașului cu rugărea, să le îngăduie a ridica prețul pâinii. Primarul le ascultă plângerile și făgăduiește că va cumpăni bine toate motivele lor și pe urmă va hotărî după cum i-se va părca mai drept. Brutarii se închină, dară înainte de a părăsi casa, lasară pe masă o pungă cu 200 de galbeni. Când veni a doua oră, credeau că banii au cumpănit mai mult decât dreptatea lor, dară primarul le răspunse: »Am cumpănit bine toate motivele aduse de D-Voastră, dară îmi pare foarte rău că nu vă pot face pe voie. Și de altfel, trebuie că meseria D-Voastră vă aduce foarte bine, altfel n'ați fi lăsat pe masă atâta amar de bani. Bani D-Voastră i-am cinstit celor două spitale din oraș, în nădejdea că ați lăsat banii pentru ca să faceți vre-o binefacere.

Omul drept nu se lasă orbit nici de avere, nici de alte bunătați pământești, ci merge înainte pe singura cale pe care o crede bună. Celce vrea să slujească deodată la doi domni, nu este om cinstit și cu atât mai puțin drept. Poate să stea cineva ziua și noaptea tot în coate și la genunchi și să tot facă la mătâni, dacă însă nu-și îndeplinește datorințele față de semenii săi, n'a făcut lucru plăcut înaintea lui Dumnezeu. Și întors: poate să dea un

Foița „UNIRII POPORULUI”

Cântece

Măi badiță, prostule,
Ce ne razămî porțale,
Că ți'o spus măicuța bine,
Că nu m'a da după tine.
Că decât în vița ta,
Mai bine m'a spânzura
Intr'un vârl de șorovârț,*)
La un mijlocuț de târg,
Să se mire târguțu,
Că urît ne-o fost drăguțu,
Și să se 'nvețe maicile,
Aș mărita fetele.

Asară am fost pe coastă,
Bade pi la casa voastră.
Tată-to lemne tăia,
Măta'n casă se stădea,
Se sfădea bade cu tine,
Pance vii bade la mine.
De s'ar facie măta stan,
Și tată-to bolovan,
Noi nu ne-om lăsa șuhan.
De s'ar facie măta stancă,
Tată-to stancă din apă,
Nu ne'om lăsa niciodată.

*) o burulană.

Măta de s'ar măcina,
Pe moară ca fărina,
Noi bade nu ne'om lăsa.
Noi bade cân' ne'om lăsa,
Munță'n două s'or crepa,
Lumea toată s'a mira,
Și s'a mira lumea toată,
C'a fost dragoste curată,
De'on ficior și de-o fată
Și ne-am iubit laolaltă.

Culese de **Olimpiu I. Barna**
din com. Maieru jud. Năsăud

In vacanță...

Intr'o bună dimineață de Marți seminarul român *Buna-Vestire din Roma* era un adevărat furnicar: Unul coboară, altul urcă scările, unii strigă pe coridoare, alții se înțeleg „mă, ți-ai pus peptarul de lână? dar tu, pantalonii cei vineți?” unii-și duc cuferile jos și alții își adună ultimile lucruri de prin cameră, coborîndu-se jos în curte. Deodată clopoșelul ne adună pe toți la prânz. Fiecare avea pregătit de călugărie câte un pachet: ouă, brânză, carne, șuncă, salamă, mere, portocale, pâne albă și câte un litru de vin la 4 inși. Măncăm bine de prânz și plecăm.

Terminasem de multșor anul școlar. În 14 Iulie 1938 ultimul preot român — din trei căși fusesă de toți — își făcuse examenul de doctor în teologie. Duminica ce urmase — 17 Iulie —

luasem parte cu toții la sf. liturghie slojită în românește de P. S. S. Eyreinoff, episcop rus la Roma, la care sfînțise: un preot, trei diaconi, doi subdiaconi și un lector. Lunea — ziua următoare — ne fotografasem cu toții, în frunte cu superiorii, ca să rămână urmă în seminar de anul școlar 1937—38. Marția — 19 Iulie — după liturghie și prânz, din pricina marilor călduri, aproape cu neputință de infruntat vara la Roma, părăseam seminarul nostru drag, pentru a ne duce în ținuturi mai răcoroase: cu aer curat și sănătos, cu munți înalți și liniștiți, cu văi șeroșoare și șerpuitoare, departe de viața șgomătoasă a motoarelor, fabricilor, tramvaielor din orașele mari.

În gara de plecare Roma-Termini mișcarea lume multă. Datorită superiorilor noștri avem deja biletul în grup — 24 la număr —, bogății ne așteptau și locurile în tren erau rezervate. Așezându-ne lucrurile în vagon, un val de vorbe își năpădeau urechea: „Zo”, caută și pentru mine loc; „Don” hai 'ncoa; „Șăfule”, adă și colțul meu. Repede ne dăm apoi jos să ne luăm rămas bun dela frații cari se întorceau în țară și mișcarea ales să dorim „drum bun” Păr. Dr. Ioan Crivălescu care avea să plece cu „pasărea măiastră” ca să și petreacă luna de vacanță la Blaj. Despărțirea rupea parcă ceva din sufletul nostru. O furtună lungă ne înghesuie pe toți în vagon și toți, niște greci și agale, se pune în mișcare.

Abia așezați la locurile noastre și doi tineri Delalupeni și Ternezianu, și-au desfășurat merindele

Altul fiecărui om ce este a lui, lui Dumnezeu însă nu-i dă cinstea cuvenită, tot eu este om drept, De aceea ne îndeamnă Mântuitorul, zicând: „*Fericiți ceice flămânțesc și însetează pentru dreptate, că aceia se vor sătura*“ (Matei 5, 6).

Omul drept îi dă fiecăruia ceea ce i se cuvine: lui Dumnezeu rugăciune, celor mari ascultare, celor mai mici răsplată ori pedeapsă, celor de o seamă cu el dragoste de deaproapele. El se ține de vechea vorbă: »Ce ție nu-ți place, altuia nu face!« precum și de cuvintele Mântuitorului: »Toate câte voiți să vă faceți vouă oamenilor, asemenea și voi faceți lor, că aceasta este legea și prorociei« (Matei 7, 12). (Matei 7, 12).

Durere, cei mai mulți oameni sunt egoiști, adică își caută numai ale sale, se gândesc numai la sine și încolo nu le pasă de lume. Astfel de om a fost Pilat care, dacă s'a văzut amenințat de către Evrei că-l vor pări la împăratul dela Roma, l-a osândit pe Isus la moarte, cu toate că n'a aflat nici o vină într'insul.

Împăratul Ferdinand I. al Germaniei (mort la anul 1564) obișnuia să spună: »Fiat justitia et percat mundus« adică »să se facă dreptate, chiar și dacă s'ar prăpădi lumea«.

Sf. Toma Morus era cancelar al Angliei pe vremea regelui Enric VIII. Un englez bogat avea un proces la el. Ca să fie sigur de izbândă, i-a trimis o mare sumă de bani. Toma Morus i-a respins darul cu cuvintele: »La ce mi-ați trimis darul? Dacă dreptatea e de partea D.-Voastre, câștigați procesul și nu trebuie să mai cumpărați dreapta judecată. Dacă însă n'aveți dreptate, toate comorile lumii nu mă pot îndupleca să aduc sentință în favorul D.-Voastre«. Un alt bogătaş i-a trimis, tot în vederea unui proces ce-l avea la el, două cupe de vin în cupe de argint. Cancelarul a primit vinul, cupele le-a umplut apoi cu vinul cel mai bun ce-l avea în pivniță, spunându-i sevitorului:

»Spune-i stăpânului tău că întreg vinul meu îi stă la dispoziție«.

Ce ar fi de omenire, dacă n-ar fi pe pământ câtuș de puțină dreptate? Să ferască Dumnezeu!

Și tocmai, pentru că dreptatea este o virtute atât de greu de ținut — fiind voința omului atât de slăbită prin tot felul de piedeci, — omul are lipsă, pentru îndeplinirea acestei virtuți, de două mari propte, cari sunt virtuțile cumpătului și a tăriei.

Părintele Iuliu

Alcoolismul

O plagă socială care subsapă la temelii neamului

Alcoolismul este una dintre cele mai îngrozitoare plăgi sociale care ne amenință. Popoarele culte au și botezat-o: „*bicliul veacului*“. Și nu fără temel, căci *reaua întrebuintare a beuturilor alcoolice* — și noi asta o înțelegem sub alcoolism — *cucereste tot mai multă lume, atât la orașe cât și la sate, stingând zi de zi tot mai multe vieți și săpând o prăpastie tot mai înfricoșătoare la temelia neamului, după cum vom vedea în cele ce vor urma mai jos.*

Dar înainte de toate, ce-i alcoolul? O minunată materie întrebuintată în medicină și în unele bucătării orășenești pentru ars, dar e și afurisită otravă dacă se folosește ca beaură.

Negreșit, alcool aflăm și în vin și în bere dar în măsură mică, așa încât aceste două beauri luate în măsură potrivită nu strică, ba pot fi chiar binefăcătoare. Nu așa stă însă treaba cu celelalte beauri, cum ar fi, de pildă, rachiu (vinarsul), țuica și lichiorurile tari, care toate conțin foarte mult alcool.

La noi se bea foarte mult alcool: dovadă sunt nenumeratele cârciume care împânzesc orașele și satele noastre și al căror număr, în loc să scadă, crește mereu. Și se bea sub diferite pretexte. Așa unii beau rachiu pentru a-se încălzi, alții pentru a-și stăpâni pofta de

măncare, iar alții beau numai ca să bea. Și aici trebuie să spunem că singur omul e, dintre toate viețuitoarele pământului, care bea și fără să-i fie sete. Și-și bea sănătatea trupească, își bea averea, își bea viitorul și fericirea copiilor săi, și își bea mai ales fericirea cerească, pentru că beivul își întinecă mintea, în beție se deosește la rangul de dobitoac și săvârșește o mulțime de crime și fărâdelegi.

Celor ce beau pentru a se încălzi, trebuie să le spunem că se înșală amar, deoarece alcoolul, nu numai că nu încălzește, ci dimpotrivă răcește. Aceasta se poate dovedi ușor, punând termometrul subsoara unui beiv, atât înainte cât și după îmbătare. Se va vedea că în beție termometrul (măsurătorul de căldură) scade. — Tot așa de amar se înșală și cei ce beau pentru a-și stăpâni, așifa pofta de mâncare, fiindcă beutura beivă nimicește sucurile (mucoasele) din stomac, așa de necesare pentru digestie.

Alcoolul distruge o mulțime de țesături ale trupului și prin asta slăbește foarte mult trupul și îl predispune la o mulțime de boli. Cercetările făcute de un medic, într'o țară strelnă, arată că dintre 100 (una sută) osticoși, 80 (optzeci) își datorează boala, alcoolismului. Tot alcoolismului se datorește jumătate din numărul oaspeților caselor de nebuni.

Alcoolismul atacă mai ales creierul și prin creier mintea, care nu mai poate judeca ce e bine și ce e rău. Un judecător a constatat că dintre 100 de catastrofe (nenorociri) de cale ferată, mai bine de 60 se datoresc alcoolului. Apoi printre 100 de oșândiși pentru moravuri urite, 68 de beivți, etc. Unde mai pui toate certele, bățările, înjurăturile și sudălmile, precum și alte multe fărâdelegi ce însoțesc totdeauna beția?

Ce face beția în sânul familiei și prin familie în sânul neamului? Să grăiască din nou medicul! Așa un medic, făcând cercetări asupra ailor 10 familii de beivți, a constatat că aceste familii au dat naștere la 57 copii. Dintre aceștia 25 au murit încă în fașe; 6 sunt proști de tot; 5 diformi; 5 epileptici; 7 cu alte necazuri și numai 9 înși teferi.

Scrîtorul acestor șire a cunoscut multe

și imbucan cu poftă din pâinea cu salamă. Trezitul ne ducea ca un vis, spre mijlocul Italiei. La stânga rămânea Orvieto, unde în 16 Iunie 1938, cu toții am luat parte la marile serbări ce se fac an de an în cinstea sf. Euharistiei. Tot la stânga lăsăm linia ferată ce duce la Siena. Trezitul pe lângă un lac tare mare, cât vezi cu ochii: Trasimeno. La dreapta rămâne Cortona, țara sf. Margareta. La Arezzo, în loc să continuăm linia principală spre Florența, unde am fost în 27 Aprilie trecut, ne dăm jos și un tren de mână nouă ne duce până la Poppi. De aici cu autobuzul ajungem în sfârșit la locul voit: Camaldoli. Un călugăr ne ia în primire și împreună cu Păr. Rector ne rânduie camerele. Ne punem, una două, hodorbelele în cameră și roim cu grămada jos, să știm pe ce lume suntem.

...Ochiul nu ți se mai sătura. Numai munte de toate părțile, e Casentino, înalt până la 1098 metri, face parte din Apennini, cu păduri bătrâne de brazi, cu șopot de apă răcoritoare și cu aer primenitor. E regiunea cea mai frumoasă și mai renumită a Italiei: Toscana. Călugării se numesc Camaldolezi, ordin călugăresc vechiu, întemeiat de sf. Romualdo, la 1012. Duc viață aspră, mănăncă bucate de post cu nleu, dar la zile mari capătă carne și vin. Noaptea se culcă îmbrăcați și încălțați pe un sac de paie. Vorbesc mai mult cu Dumnezeu de cât între ei; la miez de noapte un ceas și jumătate petrec în rugăciune în biserică. Poartă haine albe de lână, largi și lungi. Câte unul mai bătrân e ca Moș Crăciun, tot în alb:

barba, hainele... Cu tot postul și viața aspră, mulți ajung vârsta sf. Romualdo, 120 de ani.

Doză săptămâni la început nu făceam decât: ne rugam, dormeam și mâncam, să iese tot răul din noi, că la carte, nu-i glumă, trebuie să pui osul.

Dar românul, frate cu codrul, a plecat la larg, în mijlocul naturii. Era și păcat să stai închis în așa regiuni plăcute. Ne înțelegeam deci între noi 5—6 înși și tot mereu o luam la drum la: Eremo, Metakto, Montanino, Serravalle și Soci, fiind aproape de noi, cât zici le cercetam. Nu mai pomenesc de munții din jur pe cari ne cățărăm în fiecare zi.

Dornici de mai mult, deși acum am intrat și noi în regulă de viață mai largă însă ca la Roma, un mănunchiu de vr'o 12 înși în 5 August, am făcut pe jos o plimbare până la Badia Prataglia, un orașel la 12 km. depărtare, cu o veche mănăstire călugărească. Am căscat noi ochii și la una și la alta până am flămânzit, atunci ne-am așezat la un izvor pe o margine de șanț și de loc am dat gata merindea ce-am adus-o. Trecătorii înholbau ochii mari la noi și li-se oprea înghițitura în gât că noi mâncam ca în clacă.

În enrând toată lumea ne cunoștea la Camaldoli și jur. Adeseori ne cereau să le slujim sf. liturghie pe care n'au mai văzut-o. În 15 August — Sântă Maria-Mare — de pildă, ne-au chemat la Eremo, unde e o mănăstire mare a acestor călugări și acolo stă și Capul lor. În fața unui popor numeros și a tuturor călugărilor am slu-

jit sf. liturghie și corul nostru a cântat tare frumos. La amiazi am mâncat împreună cu Superiorul General, căruia tare i-a plăcut liturghia noastră și a lăudat corul.

Soarele încă nu se arătase, când în 18 August mai mulți înși plecăm cale de 60 de km. — dus și întors, — apoi să mai zică cineva că nu-i bun românul la talpă, la Verna, mănăstire așezată pe un munte de 1.128 m. Aci i-a întipărit Domnul Hristos ranele sale sfinte călugărului sf. Francisc de Assisi. Lumea aleargă la acest loc sfânt și cerșește întrepunerea sf. Francisc. Într'adevăr, orice colț îți amintește cât, e de mare puterea rugăciunii.

Unii mai curajoși pe la sfârșitul lui August des de dimineață am luat drumul pe jos 15 km. depărtare la muntele Falterno, înalt de 1.654 metri, când e senin și soare de aici se văd amândouă mările ce mărginesc Italia: Tireniana și Adriatică. Prin pădurile întinse nu mai știam încotro să dăm. Nici una nici alta Cășeanu s'a cățărât într'un vârș de brad și de acolo ne strigă: înainte, fraților, că în colo se vede calea. — A doua oră când au mai plecat unii la Falterno, a plouat și s'au oprit la un cărbunar, unde au mâncat merindea. Seara după ploaie, Moștineanu ducea hangul, cântând s'au întors acasă.

Bucurie mare în 3 Sept. S'a reîntors mult așteptatul Păr. Cristea, ne-a adus de acasă tot felul de noutăți și câte un cuin de vinars gustos și prăjitură de țese topea în gură, făcea cinste cui a făcut-o.

familii înstărite și cu mare vază, care lăsându-se pradă alcoolismului, au ajuns la sapă de lemn. Și negreșit, și cetitorii acestei foi cunosc familiile bune sătești care de dragul sticlei și-au vândut tot ce au avut și apoi au plecat spre București și alte orașe mari, unde trăiesc resfrate, ducând zile de mare sărăcie sufletească și trupească, asemenea fiului risipitor din sf. evanghelle?

Vă întreb: ce va fi de neamul acela care va avea multe familii ca cele amintite mai sus? Nu va fi, oare, sortit să piară, și alții să-i ia locul?

Impotriva plăgii alcoolismului s'au încercat multe leacuri, dar fără mare ispravă. Pentru a învinge alcoolismul, cel mai sigur leac este moralizarea neamului; pentru a-l moraliza, însă trebuie încreștinat în înțelesul cel mai deplin al cuvântului. Un popor care va trăi din plin creștinismul, acela nu va face ortăcie cu alcoolismul, bineștiind că acesta supără greu pe Dumnezeu.

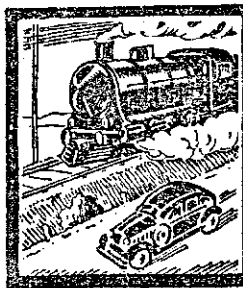
Nu sunt de nebagat în seamă nici celelalte leacuri mai ușoare: așa ar fi potrivit ca să se reducă simțitor numărul cârciumelor, dacă nu se poate șterge de tot, să se ridice de 10 ori prețul licențelor la cârciume, să se oprească de a se mai vinde spirit și rachuri tari și să se lumineze lumea asupra urmărilor alcoolismului.

Lupta împotriva alcoolismului nu-i ușoară, dar nu e nici imposibilă. Namal voiață trebuie, voiață tare!

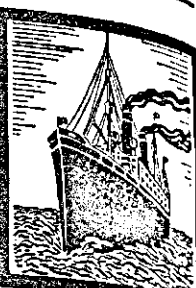
I. V.

Nenorocirea din comuna Trestieri.

O mare nenorocire s'a întâmplat Vineria trecută în comuna Trestieri din județul Ilfov. Femeea Alexandra Mitroiu și fetele Ileana Nică, Contantina Dobre și Anica s'au dus la marginea satului ca să-și aducă pământ galben pentru lăpt. În momentul când s'apau, malul fiind slăbit de multele săpături, s'a prăbușit peste ele, îngropându-le de vii. Când ceilalți săteni au prins de veste de nenorocirea întâmplată și le-au venit în ajutor, fetele Ileana Nică și Contantina Dobre erau moarte iar celelalte aproape de moarte.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

Pomenirea aviatorilor morți — Cum se pregătește Rusia pentru război — Ungaria și Cehoslovacia încă nu s'au putut înțelege — Germania și Polonia cer colonii

Jerifa sburătorilor noștri

În toată țara, în garnizoanele de aviație, s'au oficiat slujbe religioase pentru pomenirea celor zece aviatori căzuți la datorie.

Clopoțele au sunat în văzduh, chemând pe Români îndolășiți la rugăciune; preoții au citit din cărți sfinte pentruca sufletele sburătorilor morți în slujba Patriei să fie primite în loc de lumină și verdeță, acolo unde sălășluiesc eroii ce au făcut România Mare.

Întreaga aviație românească a luat două vreme de o săptămână, pentru cei zece camarazi viteji cari au căzut în luptă cu furtuna.

Aviația noastră a mai suferit și de alte dăți pierderi grele, iar lista celor morți este destul de lungă, dovedind jerifa sburătorilor români. Dar, parcă, niciodată moartea n'a fost mai năpraznică, ca acestor 10 aviatori doborâți de vânturile turbate și furtuna puternică de pe țarmul mării.

Flotila de hidroaviație a pierdut astfel zece din cei mai buni ostași, în frunte cu comandantul ei, care a fost să fie la primejdie în mijlocul subalternilor săi. Toți aceștia, de la soldat până la comandant, au fost să dovedească lumii că eroismul ostașului român nu cunoaște margină și luptă chiar cu urgile naturii răzvrătite, până la capăt, cu riscul vieții lor.

Mari serbări la Roma

La sfârșitul lunii Octombrie s'au împlinit 16 ani, de când trupele lui Mussolini au făcut

marșul asupra Romei, au pus mână pe putere și au organizat Italia pe temeiul nou. Din acest prilej la Roma au fost mari serbări și manifestații. S'a făcut pomenirea eroilor morți pentru revoluție. La aceste serbări de aducere aminte poporul italian a jinit să ia parte la număr cât se poate de mare.

Rusia construiește întărituri uriașe dealungul graniței apusene

Știrile venite din Rusia spun că acolo dealungul graniței apusene se pregătesc întărituri uriașe. Guvernul rusesc se teme că Germania va încerca în curând să atace Ucraina și deaceia se întărește din greu.

Planul rusesc de apărare prevede parțierea unor regiuni întinse de-a lungul graniței spre Estonia, Polonia și România. Toate drumurile din aceste regiuni, fabricile și satetele vor fi nimicite, iar locuitorii mutați mai în adâncul Rusiei. Dincolo de această regiune pustie va fi construit un uriaș brâu de întărituri, așa cum au și Francezii pe granița dinspre Germania. În dosul acestor linii se vor face drumuri bune și se vor construi căzărni și stații de oprire pentru aeroplane.

Linia de apărare va fi continuată mai târziu până în Persia și Afganistan.

Alegeri în Franța

În Franța au avut loc nu de mult, alegeri de senatori. În aceste alegeri s'a observat o ușoară schimbare în politica Franței.

Ploaia începută de cu noapte, la cinci dimineața cernea încă. În vârful degetelor și tăcuți să nu trezim pe ceilalți, ne străcurăm jos și ne înghesum într-o mașină — șase preoți în frunte cu Păr. Spiritual deci 7. Era în 10 Sept. După 4 ore de drum ajungem la Ravenna, unde era seară frumos. Ravenna e un oraș din vremile bătrâne, tare renumit pentru minunatele picturi bizantine. Nici când n'am văzut așa minunății făcute de mână omenească, din timpul împăratului Iustinian (600 d. Cr.). În basilica sf. Vital — zidită după forma bizantină și unde s cele mai multe picturi orientale — nici nu mai știam la ce să ne uităm. Într'un colț erau doi inși cu ochelari: Dascălu — priceput mazăgăilă și om cu tertipuri, mângâindu-și bărbuța — zice către învățacelu: mă urtule, uită-te colo, ce frumos e Hristos, tinăr, fără barbă și parcă e viu. Învățacelu cu capul plecat — poate de povara ochelarilor — ostenit de drum și somnoros, trășărind răspunde: pricep, pricep. Cătrănit Dascălu dă din mâni și-l ocărește: Pricepi tu pe hantătarul, luată-ar Herodot, de urechi. — A fost o zi neuitată și seara foarte mulțumiți am făcut drumul întors.

În 12 Sept. un grup mai mic am fost la Bibbiena, un orașel la 15 km. depărtare. Năcăjiți că nu știam drumul cel bun Suceagana — zdravăn și înalt cât o zi de vară — întrebă apăsător și cam încrunțat pe o femeie: adică, pe unde e drumul? Femeia când s'a văzut în fața unui așa emetoiu, a înlemnit de frică și i-a stat

grâu. Tot atunci în drum spre casă, la Poppi, a stricat pompa unei fântăni.

În 13 Sept. unii au fost iarăși la Verna. La reîntoarcere Galtianu a strecheat înainte.

Ziua cea mai de bucurie a fost 20 Sept, când Păr. Vicerector ne-a cărat cu autobuzul pe toți la Siena, departe de 160 km. Siena e orașul sf. Caterina, care și ea a purtat ranele Domnului Hristos și e una din cele mai mari sfinte ale bisericii. — Pe drum, lui Învățacelu i-a sburat pălăria cât o metropolie, pe fereastră, Toți, ca din gură de șarpe, strigau pe șofer: ho, stai, oprește nu 'nțelegi, după ce au văzut că nici habar n'are șoferul, au priceput că-i italian și nu știe românește. Dela o altă fereastră, Dascălu își ocărește Învățacelu: Mă, uritu pământului, mă miram să nu mă faci de rușine. Învățacelu râde mulțumit că a scăpat numai cu atâta. — La Siena am văzut lucruri frumoase: Casa sf. Caterina, Catedrala, basilica sf. Francisc de Assisi unde din 1730 se păstrează prin minune, nestricată, sf. Cuminecătura (ostii) și am văzut biserica sf. Dominic unde se află capul sf. Caterina. — Înainte de plecare carnea pregătită cu aiu dela amiază, ne îmbulzea la o fântână curgătoare. Lumea râdea de noi cum ne umflăm de apă ca broaștele. Pe drum Judecătoru, nelintrecut povestitor, ne spunea povești.

În 5 Oct. un alt grup a fost la Terna.

Când rămâneam acasă, unii jucam voleballe șah ori domino, alții mergeam după mure și alune. Litani, ca să nu-și strice dinții cu spartul

alunelor ca alții, și-a făcut din 2 bucăți de lemn o stricătoare anume, ca de fabrică, și mânca la alune ca o verighetă. Când ploaia — ceace e cam des în munți — stăteam înșiruiți pe sub streșină ca rândunelele.

În felul asta încet încet, aproape 3 luni au trecut ca o poezie. Așa că mâne — 6 Oct. — ne reîntoarcem la Colegiul nostru din Roma „Passeggiata del Gianicolo, 5,” ca încurând să începem un an nou de trudă și frământare.

(dragul)

Boceț

Strigă moartea la fereastră*)

Strigă moartea la fereastră:
— Ieși (N. N.) până afară,
Că afară-i drum de țară!
— Bucuros moarte-avași ieși,
Dar nu mă pot despărți
De drag tăiculețul meu,
C'am trăit bine cu el.
Strigă moartea a doua oară:
— Ieși (N. N.) până afară!
— Bucuros moarte-a-și eși,
Dar nu mă pot despărți
De dragă măicuța mea
C'am trăit bine cu ea.

* Cântec pentru morți, care se cântă la micșunecții.

Voturile alegătorilor au început să se îndrepteze în spre partidele de dreapta.

Marile frământări prin care a trecut lumea au făcut pe Francezi să lase luptele politice și să se împace. Azi Franța lucră mult la îndreptarea politicii launtrice și la înarmare, pentru a-și câștiga vaza și puterea de altădată și pentru a fi pregătită în cazul unui atac.

Cehoslovacia nu va uita niciodată prietenia și credința României

Prietenii buni se cunosc la nevoie. Pușcăriile și declarațiile de credință și prietenie veșnică din vremurile de pace nu înseamnă nimica, dacă în fața primejdiei nu sunt urmate de fapte și de ajutor.

În ceasurile grele prin care a trecut în toamna aceasta Cehoslovacia, s'au arătat puținii ei prieteni. Între aceia cari în continuare au fost alătură de ea, a fost și România. Poporul cehoslovac, în aceste vremuri grele, a simțit o adevărată mângâiere în dragostea și sprijinul țării noastre.

Gazete cehoslovace scriu că țara lor nu va uita niciodată prietenia și credința României.

Ungurii nu mai cer graniță comună cu Polonia

După împotrivirea ce au întâmpinat-o chiar în Germania, Ungurii au început să mai lase din cererile lor dela început. Se crede că Ungaria n'ar mai cere întregă Rusia Carpatică ca să ajungă veclnă de graniță cu Polonia, ci se mulțamește cu ținuturile locuite de maghiari.

Până acum nu s'a ajuns însă la nici o înțelegere. Ungaria a cerut Cehoslovaciei să aleagă între un plebiscit în ținuturile în care locuiesc Unguri, sau ca neînțelegerea dintre ele să fie judecată de marile puteri Germania, Italia și Polonia.

Cehoslovacia s'a arătat gata să primească propunerile Ungariei, a cerut însă ca între țările cari vor judeca neînțelegerea dintre ele să fie primită și România.

Italia și Germania 'au primit să judece asupra certei dintre Ungaria și Cehoslovacia, numai ele singure.

Strigă moartea a treia oară:

— Ieși (N. N.) până afară!

— Bucuros moarte-a-și eși,

Dar nu mă pot despărți

De dragi frățiorii mei,

C'am trăit bine cu ei.

Colo'n sus și mai în sus,

La chilă cu tămâie

Stă Maica sfântă Marie

Și tot scrie pe hârtie.

Scrie morți cu cerneală

Și viii cu rumeneală.

Iară (N. N.) veșteda

De departe se ruga

Și deaproape 'ngenunchia:

— O, Maică sfântă Marie,

Da scrie-mă și pe mine

Cu vii, cu rumeneală,

Nu cu morții, cu cerneală.

— O, (N. N.) veștedo!

Prea târziu te-ai pomenit,

Rumeneala s'a sfârșit.

Da te-oi scrie cu cerneală,

Că deaia-i mai multă'n țară.

Să rămâi de noi cântată

Și de Dumnezeu iertată!

Ruzită în comuna Grid, jud. Făgăraș.

Gulese de Pr. Valeriu Crișan — Șerealia

Franța nu se învoiește să dea Germaniei din coloniile ei

De o vreme încoace se vorbește tot mai mult că Germania ar cere să i se dea înapoi coloniile luate la sfârșitul războiului celal mare.

În cuvântarea pe care a rostit-o zilele trecute la Marsilia, dl Daladier ministrul Franței a spus că Franța nu se gândește să dea Germaniei niciun teritoriu din coloniile ei.

Se spune apoi că alătură de Germania s'a ridicat și Polonia care cere și pentru ea colonii, adică pământuri în celelalte continente, ca să albe de unde-și aduce lucrurile ce-l lipsesc.

Procesul fostului cancelar Schuschnigg

În vremea din urmă cancelarul Hitler a făcut o vizită prin Austria și ținuturile sudete luate dela Cehoslovacia. Cu acest prilej cancelarul a vizitat și închisoarea din Viena, unde se află deținuții politici, între cari și fostul conducător al Austriei Schuschnigg. Cu acesta dl Hitler a avut o întrevedere de peste o oră. Fiind bolnav, dl Schuschnigg a cerut dlui Hitler să fie mutat în altă parte. Cererea l-a fost împlinită și el a fost mutat din închisoare într-o vilă particulară. În zilele acestea la Viena se va judeca procesul dlui Schuschnigg.

Ministrul Germaniei la Roma

Ministrul de externe al Germaniei a plecat zilele acestea la Roma. Se crede că în timpul acestei vizite, ministrul german va discuta asupra certei dintre Cehoslovacia și Ungaria și va căuta să afle o cale de împăcare.

Regele și regina Angliei au fost invitați în America

Președintele Roosevelt a invitat pe regele și regina Angliei să viziteze Statele Unite în vara viitoare. Se crede că invitația a fost primită mai ales că regele și regina vor face la vară o călătorie în Canada.

Fostul cancelar Schuschnigg va fi judecat pentru înaltă trădare

În luna viitoare Schuschnigg, fostul conducător al Austriei, va fi dus în fața tribunalului din Viena, pentru a fi judecat.

Martorul principal al procesului va fi baronul von Frölichstahl, secretarul lui Schuschnigg.

Fostul cancelar este învinuit că și-ar fi trădat patria, deoarece într'una din scrisorile sale spune, că la întâlnirea cu Hitler el n'a mers de bună voie, ci silit.

Puternică furtună pe Marea Neagră.

Pașine sunt mările pe cari călătorii cu vapoarele să fie atât de nesigure și grele ca pe Marea Neagră. Este una dintre cele mai băntuite de furtuni și vânturi mari. Mai ales primăvara și toamna când pe întinsul ei se lasă neguri dese, călătorii cu vapoarele sunt foarte primejdioase. În zilele trecute Marea Neagră a fost eguduită din nou de o asemenea furtună, deslănțuită ca din senin. Vapoarele prinse în largul mării au ajuns ca niște jucării în fața valurilor uriașe de apă. În portul Tasaui de lângă Constanța s'a scufundat vapoarașul „Julietta“, iar vasul „Saligni“, numai cu mare greutate a putut fi mântuit dela pierire. Călătorii de pe cele două vase au putut fi scăpați cu toții dela moarte. Furtuna a fost așa de puternică încât a făcut stricăciuni mari și în portul Tasaui, construit numai de curând.

I. P. S. Alexandru Nicolescu s'a întors la reședință. Săptămâna trecută I. P. S. Alexandru, Mitropolitul Blajului, s'a întors la reședința Sa, din călătoria pe care a făcut-o la Viena pentru a fi căutat de doctorii de acolo. I. P. Sa este sănătos și în afară de orice primejdie. Întra mulți ani, Stăpâne!

Serbare străjerască la Blaj. Duminică 30 Octomvrie stolul de străjere al Școlii Normale de fete din Blaj, a organizat o frumoasă serbare străjerască în sala festivă a Institutului Recunoștinții. Programul desfășurat a fost cât se poate de variat și atrăgător. După cuvântul ocazional al șefei au urmat cântece și jocuri românești, declamări de poezii și o comedie jucată de două străjere din centuria VIII-a

Și totuși! Guvernul bolșevic din Rusia a oprit ca vreun preot să mai intre viu în cimitire. Ce să facă bleșii creștini? Cum să-și îngroape morșii fără binecuvântarea bisericii? S'au dus la preoști acasă, le-au dus câte un pumn de pământ și le-au cerut să-l binecuvinteze. Și de atunci nu se mai îngroapă mort de către țărani din Rusia, fără de a arunca peste el jărână binecuvântată de un preot.

O căsătorie puțin obișnuită. La o biserică din București s'a oficiat în zilele aceste o căsătorie puțin obișnuită. Bătrânul Dumitru Ionescu în vârstă de 83 ani și soția sa Maria Dobol de 86 ani, după 26 de ani de tralu împreună, s'au hotărât să se căsătorească și la biserică, pentru ca să fie astfel împăcați în fața legii și în a lui Dumnezeu.

Este oprit pășunatul în regiunile păduroase. Încă din anul trecut Ministerul Domeniilor a oprit pășunatul în păduri. S'a luat această măsură fiindcă pășunatul în păduri este foarte stricăcios atât pădurii, cât și vitelor. Pe viitor deasemenia nu se va aproba pășunatul în păduri, așa că plugarii din locurile cu pășunat mai puțin trebuie să se îngrijească din vreme de nutreț pentru tot timpul primăverii și verii.

La 17.074 metri înălțime. Un aviator italian Pezzi a reușit să se ridice cu avionul său până la înălțimea de 17.074. La această înălțime frigul este foarte mare, de 59 grade sub zero.

A murit părintele Petru Cristea. Duminică noaptea spre luni s'a stins după o boală scurtă părintele Petru Cristea vice-rectorul Seminarului teologic. A murit tânăr de tot, la vârsta de numai 38 de ani, după 8 ani de preoție. Pe răposatul intra Domnul îl plâng mama, frații și sora sa, rudeniile și numeroșii săi cunoscuți, căci părintele Petru Cristea era bine cunoscut de întreg Blajul, unde a muncit atâția ani.

Plantele și animalele amenințate de o mare primejdie. Valvă mare a făcut în vremea din urmă descoperirea unui învățat francez, Marc Simonet, care se spune ar fi ajuns cu încercările sale la puțința de a face noul rase de animale. Dacă încercările lui vor reuși pe deplin, atunci vom ajunge cu timpul să avem un cal care vorbește și o buruiănă care gândește. Poate că lucrurile n'or fi chiar așa cum le spune lumea. Descoperirea acelu

Învățat francez o fi ea mare și minunată, însă până se va ajunge acolo să vorbească, dobitoacele și să gândească florile, va mai trece vreme multă. Ar fi o mare pacoste să mai vorbească și animalele. Acum vorbesc numai oamenii, și aceasta este destul ca lumea să nu se mai înțeleagă. Dar să mai vorbească și animalele? Pământul ar ajunge atunci un iad. Iar florilor și ierburilor de ce să li-se aducă și lor atâta suferință? A le înzeștra cu darul gândirii, înseamnă să-le faci să simtă durere, căci minunatul dar al gândirii este cușitul durerilor.

Temutul hoț Suhan a fost prins. Vestitul bandit Suhan, care a băgat groază în întreaga Moldova de Nord, vreme de mai bine de un an de zile, a fost prins de jandarmi în pădurea Ghedean. După ce a jefuit un autobuz, pe drumul Iași-Botoșani, hoțul s'a refugiat la un cumnat al său, unde a stat ascuns până în zilele trecute. În urma unei certe cumnatul său, pentru a se răzbuna, l-a denunțat jandarmilor. Suhan bănuind gândurile cumnatului său, a părăsit ascunzătoarea și s'a refugiat în pădurea Ghedean, de pe hotarul comunei Boghicea. Îndată s'au format puteri pentru prinderea lui, cari au început în pădurea. Hoțul înarmat cu o carabină a izbutit să țină piept urmăritorilor săi vreme de mai bine de 6 ceasuri. Isprăvind și gloașele, s'a predat jandarmilor, cari sub o pază puternică l-au trimis la închisoare.

O nouă drăcie la modă. Femele așa numite moderne nu știu cum să se facă mai interesante și mai atrăgătoare pentru bărbați. Se vopsec, de le vezi vopseala de pe buze și de pe față dela o poștă; își scot sprâncenele, și apoi și-le vopsec ca să fie cât mai frumos arcuite; își tund părul și și-l vopsec; își vopsec până și unghiile dela mâni și dela picioare și și arată toate formele trupului oricât de frig le-ar fi; poartă ciorapi străvezii pe cari îi cumpără cu sute de Lei și, odată

luați în picioare, nu-l mai pot trage a doua oră fiindcă-s deja rupți. — Se vede însă că toate acestea nu-s de ajuns de potrivite pentru prinderea în mreajă a bărbaților ușorateci. S'au gândit deci să și lasă crescute sprâncenele și să și-le pudreze cu pudră de aur. La Paris sprâncenele doamnelor moderne sunt pudrate cu aur. Și — spun gazetele tot atât de ușoratece ca și cetitorii lor că — le stă foarte bine și sunt cu mult mai atrăgătoare, având pe „vino 'ncoace". Și toate acestea, găciți, pence se fac? Ca să se poată cu atât mai ușor călca porunca a șasa dumnezească!

Pescari norocoși. Niște pescari din Marea de Nord, aruncându-și mrejele în mare, au prins, în loc de pește, un butoi plin cu vin. Vizitând butoiul cu atențiune, au observat că stă în apă de 28 de ani. Desfăcându-l, au aflat că vinul era foarte bun și minunat.

Un hoț a murit pe când voia să fure. Un fapt deosebit de interesant s'a petrecut în zilele trecute la Focșani (Moldova). Un hoț a intrat în casa unei Tinca Iliescu, ca să fure și s'a ascuns sub pat. În timpul nopții pe când se pregătea să iasă de sub pat, a fost lovit de un atac de inimă și a murit. Nu mică a fost spaima unei Tinca Iliescu, când s'a trezit a doua zi cu un mort în casă.

Bulgaria crește broaște țestoase pentru export. Creșterea de broaște țestoase pentru export este acum cel mai nou izvor de câștig al țăranilor bulgari. Broaște țestoase se găsesc foarte multe în regiunile muntoase ale Bulgariei. Cereri mari pentru aceste animale vin din Germania. Anul trecut Bulgaria a exportat 100 vagoane broaște țestoase, cele mai multe în Germania.

Pentru cei îndrăgostiți. Direcția poștelor din statul Venezuela a luat o hotărâre care va umplea de bucurie pe toți îndrăgostiții din acea țară. S'a hotărât anume ca pe

acolo orice scrisoare de dragoste să se pună timbre numai pe jumătate cât se pune pe scrisorile obișnuite. Aceia, cari vor să se lasească de această reducere, trebuie să și pună însă scrisorile de dragoste în plicuri roșii. Poșta are apoi dreptul ca să desfășure acele scrisori să vadă dacă într'adevăr îi vorba de dragoste. Pe de altă parte nu sunt considerate scrisori de dragoste acelea, în care îndrăgostiții în loc să și spună cuvinte dulci, găsesc cu cale să se certe și să și spună că se despart.

O întâmplare cu groază și fiori, din viața preotească

Preotul B. e și preot la spitalul de nebuni din S., pentru credincioșii gr. ort. Într-o seară a mers să facă o slujbă pentru un mort și anume slujba aceea numită „sărăcută", care se obișnuiește a se face prin unele tinuturi, cu o zi înainte de înmormântare. Mortul, cu numele Ion, era așezat într'un sicriu și sicriul era pus în capela (biserița) aceluia spital. Era noapte deabinele și numai o lumină ardea în întunericul, care sălășuia și în capela. Preotul a mers singur să facă sărăcuta.

Unul neban cu numele Niculae îl venise în cap la idea năstrușnică, să se așeze el în sicriu și să doarmă peste noapte acolo. Cu câteva minute înainte de sosirea preotului, el a scos din sicriu pe mortul Ion și l-a așezat în picioare după ușa capelei, ușe, care se deschidea înăuntru, iară el s'a așezat în sicriu și a stat acolo nemșcat, voind, să doarmă în sicriu, ca în patul lui din camera spitalului.

Era o liniște ca în mormânt și în capela lumina aceea ardea ca un opaiș. Preotul a început slujba. A început ectenia morților: Miluește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru odihna adormitului robului lui Dumnezeu Ioan... În tăcerea, ce stăpânea în capela, a auzit deodată cuvântul „Niculae!... Preotul a tresărit și crezând, că i-s'a părut numai că a auzit cuvântul Niculae, și-a continuat slujba. La a doua ectenie, când a rostit numele de Ion, a auzit, de astă dată mai tare numele de Niculae. Un fior rece ca ghița, a trecut atunci, prin întreg trupul preotului. Preotul și-a revenit însă în fire și crezând, că i-s'a părut numai, că aude cuvântul de Niculae, și-a continuat slujba. La a treia ectenie, când a rostit numele mortului Ion, nebunul din sicriu a strigat cu glas tare: Da nu și-am spus, că mă chiamă Niculae... și a dat să se ridice din sicriu.

Preotul, îngrozit la auzul acestor cuvinte și văzând că mortul... se ridică din sicriu, a fugit spre ușe. Ușa, închizându-se înafară, preotul s'a isbit de ușe și atunci a căzut lângă preot adevăratul mort, care era pus după ușe. Cutremurându-se de groază, preotul a dat buzna spre eșirea din capela și eșind afară, abia a putut ajunge acasă, unde a zăcut pe pat câteva săptămâni, depe urma clipelor de groază, ce le-a trăit în capela spitalului de nebuni din orașul lui.

Am descris aici întâmplarea aceasta din viața preotească ca cetitorii noștri să și pună fiecare întrebarea: cum s'ar fi simțit și ce-ar fi făcut dacă erau el, unul fiecare, în locul preotului, care a mers acolo să și facă datoria de preot?!

Pentru cetitorii noștri am descris aici această întâmplare adevărată țească.

Pr. Valeriu Crișan

Inima Reginei Maria odihnește la Balcic

Așa s'a dorit Doamna neamului românesc: Cu trupul să odihnească la Curtea de Argeș lângă iubitul ei soț Regele Ferdinand, iar inima să-l fie dusă și așezată în Stella Maria, biserica ce-a clădit-o pe țărmul mării la Balcic. Ultima dorință i-a fost împlinită. Sâmbătă 29 Octomvrie urna de aur, cu inima nobilei regine purtată de 3 ofițeri superiori a fost dusă și așezată sub lespeda amvonului, în bisericuța de acolo.

Slujba religioasă a fost oficiată de episcopul Constanței. La această ploasă solemnitate au luat parte M. Ra Regele, Marele Voevod Mihai și mai mulți înalți slujbași ai țării. A fost ultimul drum pe care Doamna acestui pământ l-a mai făcut prin țara supușilor săi. Alături de M. S. Regele a petrecut-o la locul pe care și l-a ales spre veșnica odihnă, mulți dintre acela cari au iubit-o și admirat.

Din legile țării

Injuria

Pe lelea Paraschiva lui Tănase o cunosc de pe vremea când era primărie, acum vre-un an și ceva. Am fost în casa dumneael la conștientarea consiliului comunal când bărbatu-său a fost ales primar, cu nouă voturi din zece. Oricine ar fi văzut-o ar fi spus că asta-i chiar femele; înaltă, tocmită la față, albenească, cu două ruji în obraz și toată vole. Cu năframa îmbrobodită pe dinapoi, cu o șurță de barșon negru, era așa de veselă că puteai prinde iepuri cu ea cum se zice. Ne-a făcut atunci o tocăniță și niște plăcinte de nu le-oi uita niciodată.

Când am văzut-o Jola trecută, ieșind dela judecătorie, nu era să o mai cunosc. Galbenă la față cum e ceara, îmbrobodită cu năframa pe la gură, de nu l-se vedeau decât ochii, nu aducea nici pe departe cu primăria care umbra în jurul mesei ca chiperul.

— Ce vânturi te aduc pela judecătorie lelea Paraschivă? Te-ai schimbat într'un an și ceva de când nu te-am mai văzut, ca'n zece.

— Apoi năcazurile nu te'ngrășe, domnișorule.

— Dacă și dumneata te mai plângi de năcazuri, ce să mai zică alții? Bărbat fain și cuminte ai, avere destulă, copii n'aveți, ce vă mai trebuie?

— De astea nu mă plâng eu, dar așa l-o fi dat omului, că dacă n'are năcaz într'o formă, să aibă într'alta. Dacă-i avea vreme să mă ascuți, și-oi chiar spune pășanla:

Poate că-ți aduci și dumneata aminte că la alegerea de primar a lui bărbatu-meu a fost și un vot contra. Aia era a lui Ilie din răzor, cum îi zicem noi. De când suntem, el pe noi nu ne-a putut vedea cu ochi bani. Măcar rău nu l-am făcut nici odată, dar așa-i el, om cănos la inimă, nu poate vedea pe nimenea din sat dacă are ce-i trebuie și poate trăi mai bine ca ei. Și când era bărbatu-meu primar, el totdeauna trebuia să se ocoșească între oameni, ba că asta nu-i bună, ba că cutare nu-i făcută. Pare-că atunci când era el primar erau mai bune. Dar dumneata știi că la el în curte nu poți să intri fără farcolu în mână că-s toate împrăștiate ca făina orbilor. Dar așa-i făcută lumea; tot cîful cînfalește și totdeauna alabu rade mai mult de altul. Intr'o zi iată că-i întâlnește necuratul că mai bine n'oi zice, pe el și bărbatu-meu chiar la poarta noastră și se iau la ceartă. Eu auzind cearta, am deschis ușa curții și numai atîta am zis: Dute'n păcatele tale, măi orbenice și schilodule, și tu te mai fii om, nu vezi că-i vai de tine?

Și uite-așa, numai pentru vorbele astea, m'a dat în judecată, mă pomenesc într'o zi cu o citație. De când am primit-o, nu am mai avut stare. Bărbatu-meu se gata a doua zi să meargă să tocmească avocat, dar nu l-am lăsat în dreptul capului: Dece să luăm avocat, că doară judecătorul e om cuminte și el o vedea că-i chior și schiop.

Astăzi iată că a căzut judecata pe noi. Să plătim avocatul lui și cheltuielile și amendă și închisoare să fac și mai știu eu ce, că par'că se'nvârtea pământul cu mine când am auzit. Și apoi nu știu, ce judecată e și asta, că nu te lăsa nici să grăiești. Te întrebă o vorbă două, și gata. Eu credeam că mă lasă să-i spun din fir în păr toată povestea. Da' deunde, nici pomenală de așa ceva. Acum ia spune dumneata, să nu fii năcăjtită?

— Ai dreptul, lelea Paraschivă, să fii năcăjtită, dar după lege dreptatea o are contrarul dumnitale, Ilie. Codul Penal la art. 512 călucește astfel: „Acela care prin orice mij-

Ingrășarea porcilor

Ingrășarea porcilor trebuie făcută în așa fel ca aceștia să câștige o greutate cât mai mare într'un timp scurt și cu o hrană lefină.

Pentru ingrășat trebuie aleși numai porcii deplin sănătoși și bine făcuți, căci aceștia pot folosi hrana pe care le-o dăm. Cea mai bună hrană pentru porcii puși la ingrășare este uruiala de porumb, de orz și cartofi fierți. Cam jumătate din uruială poate fi înlocuită cu cartofi. La început porcii bătrâni vor primi 3 kgr. hrană pe zi, iar cei tineri 2 kilograme. Cu vremea porșia le va fi mărită, până se va ajunge la 4-5 kilograme pe zi. Dacă în mâncare li-se pune cam o jumătate de kilogram uruială de mazăre sau fasole, este foarte bine, căci aceasta îmbunătățește grăsimile.

Trebuie să le dăm apoi apă proaspătă și să-le punem și bulgări de sare.

Când porcul nu mai mănâncă decât jumătate din hrana obișnuită și părul începe să-i cadă, atunci este deplin ingrășat. Un porc sănătos pus la ingrășat, din 500 kilograme mâncare pune 100 kilograme greutate.

Îmbunătățirea vitelor

Vitele sunt tovarășul de muncă al gospodărilor, ajutorul și sprijinul său. Fără vite bune de lucru nu se poate închipui o gospodărie bine aranjată și nu se poate face plugărie cum se cuvine. Ar trebui ca fiecare gospodar să se silască a-și îmbunătăți vitele pe cari le are. Să-și facă vite mai de preț și mai frumoase.

Ioace aduce atingere onoarei unei persoane sau o expune batjocurei, comite delictul de injurie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la două luni.

Iar mai departe scrie ceva ce se potrivește și mai bine la cearta dumnitale: „Este injurie și în cazul când se impută sau se reproșează un defect, boală sau infirmitate, care, chiar reale (adevărate) de ar fi, impun compătimitate din considerațiuni de umanitate”.

Asta vine cam așa, că dumneata chiar dacă-i vezi pe cineva orb, schiop, ciung, n'ai dreptul să-i zici, și să te legi de nenorocirea lui, că asta atrage mila oamenilor sau compătimitatea cum îi spune legea și te pedepsește. Că, să știi dumneata că la omul care are o hibă oarecare, tare greu îi cade și să te uiți decum să-i amintești de ea. Gândește-te, cum și-ar veni la socoteală să ai așa o nenorocire — Doamne păzește — și să-ți amintească cineva de ea și încă să te batjocorească? De aceea s'au gândit și acela ce au făcut legea, ca să-i apere pe cât se poate pe acești urgișiți ai sorșii, să nu-i mai batjocorească lumea, căci le poate lor s'ajunge cu năcazul ce-l poartă toată viața.

— Se poate, domnișorule, să fie chiar și păcat în fața lui Dumnezeu, dar vezi dumneata omul de mână nu mai judecă, ci spune câte-i vin la gură.

Asta mi-o fi de învățătură să mă feresc de judecăți. N'am mai fost și nici nu aș vrea să mai umblu pe la lege câte zile voi trăi.

S. I.

Pentru ca să putem îmbunătăți vitele noastre, se cer următoarele:

1. Să hrănim bine vitele.
2. Să le îngrijim, (șesălat, așternut, apă) la timp.
3. Vițelii frumoși, care sunt bine legați — să-i hrănim bine — să li-se lase laptele tot dela mamă.
4. Să nu ținem prea multe vite în grajd.
5. Să avem taur de rasă bună — grajd comunal. — Taurului li-se va da o îngrijire mare. Se știe că un taur ajunge pentru 40-60 vaci. Grajdul taurului trebuie să fie mare — luminos, cu aer curat tot timpul — căci aceasta influențează foarte mult asupra urmașilor lui.

Grajdul trebuie să fie cu fața spre miazăzi, cu ferestre mari și să fie făcut din cărămidă.

— Taurului îi trebuie apoi o îngrijire foarte mare. Șesălatul să se facă zilnic — iar așternutul să fie cât mai gros — ca să se poată odihni cât mai bine — când se murdărește în timpul nopții pe șolduri — se va spăla dimineața cu apă caldă.

— Îngrijirea taurului, dacă satul nu are grajd, se va da pe seama unui gospodar priceput.

Ținând seamă de regulile aceste vom ajunge și noi acolo unde sunt astăzi Sașii și alte neamuri.

Ing. Degan

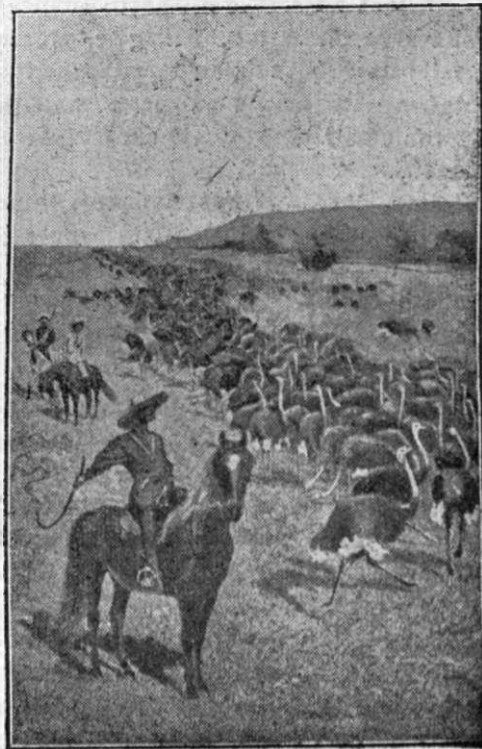
Lucrări plugărești în luna Noemvrie

În această lună de sfârșit de toamnă, la câmp, dacă vremea este bună, se mai pot face arături. Pe lângă case se aranjează iernatul vitelor, se la seama la cerealele puse la păstrare în magazii și hambare și la nutrețuri pentru iarnă.

În grădina se mai pot face încă desfundări, se curăță pomii și se îmbracă pentru iarnă.

Vitele deosemeni trebuie îngropate și tălate din vreme, căci iarna este pe aproape și ușor pot veni înghețuri mari.

Prin pivniță se la seama la vinul din butoaie și se țin meren vasele pline. Se curăță toate uneltele și vasele întrebuintate la cules și se pun la păstrare la loc bun și curat, pentru a fi ferite de stricăciuni.

Cărduri de struți în Africa.

Expoziția agricolă dela Blaj

În ziua de 23 Octombrie crt., în orașul Blaj, Camera de Agricultură și Sindicatul pentru creșterea Simenthalului au organizat o expoziție agricolă, de animale și de mașini agricole.

Expoziția era proiectată să se țină în Stadionul orașului, dar datorită vremii ploioase am fost nevoiți să o ținem în edificiul Camerei de agricultură și în târgul de cereale (bucate).

Cu toate că am avut un timp nefavorabil fiind ploaie, vânt și frig, expoziția a reușit minunat.

S'au prezentat la expoziție peste 180 de vite alese de rasa Simenthal, oi țigă, spancă și țurcană, porci Bazna și mangalița, păsări de curte, găini Rodhe Island, Orpington, Plymouth-Rock, rațe Peking, găște. Embden, produse de albinărit și de viermi de mătăsă, diferite varietăți de porumb, sfeclă, cartofi, varză, pătlăgele ș. a., pomi fructiferi, fructe, struguri, must, vinuri alese și tot felul de mașini agricole.

Animalele cele mai frumoase și produsele agricole mai superioare au fost premiate. — Astfel s'au distribuit premii în bani 16.000 lei, 5 medali de aur, 5 de argint, 5 de bronz și 10 diplome de onoare.

Premiul I de 800 lei pentru tauri l-a primit Laurentz Martin din Proștea Mare, pentru vaci, Rău Achim din Blaj, iar pentru vișel tot Laurentz Martin din Proștea Mare. Au mai fost premiați apoi crescătorii de porci, oi și păsări. Taturor acelorora cari au avut animale și păsări mai frumoase li-s'au împărțit premii în bani, medali și diplome de onoare.

Comisii de premiere au fost puse la grea încercare, neștind cui să dea premiile, deoarece au fost aproape toate animalele de toată frumusețea și produsele agricole neîntrecute.

Animalele Sindicatului mai ales au fost la înălțime, cu toate că a fost influențat numai de câțiva ani și până acum n'a fost nici încurajat.

Comitetul agricol județean a hotărât să nu se mai acorde ajutoare din partea Camerei de Agricultură decât numai comunelor cari cumpără tauri înscriși în Sindicate, ca în felul acesta vitele să se îmbunătățească, numărul membrilor din Sindicat să se mărească, iar agricultorii vrednici să fie încurajați.

S'a constatat cu multă bucurie și satisfacție sufletească că plugarii noștri au început să producă varză, cartofi, pătlăgele, morcovi, și tot felul de produse grădinaresți superioare, încât putem nădăjdui că nu peste mult timp străinii (bulgarii) nu vor mai avea căutare în țara noastră.

S'a mai constatat apoi influența binefăcătoare a Camerei de Agricultură asupra plugăriei noastre din județ. Produsele agricole, pomicele, horticoale, viticole, expuse dovedesc că sfaturile și acțiunile Camerei sunt primite, îmbrățișate și urmate de plugarii noștri.

Credem vrednic de arătat și aceea că vreo câțiva învățători harnici din acest județ, lucrează cu multă însuflețire la îmbunătățirea agriculturii noastre rămase, lucrând în mod practic și obținând produse superioare. Astfel domnii învățători Mureșan Ioan Crăciunelul de Jos și Spinean Ioan din Spini au expus produse de albinărit neîntrecute, iar dna Emilia Mureșan din Crăciunelul de Jos a expus produse de viermi de mătăsă în cantitate foarte mare și de calitate superioară.

Expoziția aceasta a fost o carte deschisă

pentru toți aceia cari au vrut să cetească și să învețe. Fapt ce ne determină să organizăm anual astfel de manifestații plugariești, ca în felul acesta cel vrednic să fie încurajat iar cel mai rămași să fie îndemnați a-l urma.

Inginer Agronom,
Victor Rusu

Impușcarea vestitului hoț Șara Angheluță. Vestitul hoț de drumul mare Șara Angheluță, din Moldova, a fost prins zilele trecute. Acest mare răufăcător a fost osândit acum câțiva timp de tribunalul din Galați la 5 ani de închisoare. După rostirea osândelii banditul a reușit să fugă și de atunci n'a mai putut fi prins. În săptămâna trecută pe când încercase răufăcătorul să vină acasă, a fost văzut de polițiști, cari l-au împușcat. Rănit, hoțul a fost dus la spital și de acolo după vindecare va fi trimis la închisoare să-și spășiască păcatele.

Ce pățești când ascunzi banii. Săteanul Cristea Simion din comuna Stremț și-a ascuns banii ce-i avea, 11.000 de lei, într-o pompă de umplut cârnații pe care a pus-o apoi în strașina casei, care era acoperită cu paie. S'a întâmplat însă că într-o zi casa l-a luat foc și odată cu acoperișul de paie l-au ars și banii ascunși în strașină, păgubind astfel de două ori.

Administrația Centrală Capitulară, Blaj

Nr. 2072—1938.

Aviz

Tuturor celor pe cari îl interesează li-se aduce la cunoștință că, din pădurile ce avem în administrare, se vor vinde la licitație publică lemne cu delnița, precum urmează:

1. În ziua de 14 Noembrie 1938, la pădurea fond. Bazilitan de la Cenade, numită „Tușe”.
2. În ziua de 15 Noembrie, la pădurea aceluiași fond, numită „Părdul mare”.

3. În 16 Noembrie la pădurea numită „Coasta Alunilor”.

4. În 18 Noembrie, la pădurea fond. Ș. luși dela Cenade, numită „Rârș”.

Licitația se va începe la orele 9 a. m. — Plata se va face la fața locului.

Blaj, la 15 octombrie 1938.

G. Dănilă
administrator C. Capit.

1121 (3—3)

Posta gazetei

Am primit următoarele sume: Rusu Ioan 1, Mitru 290, Buzilă Vasile a Mitru 100, Buzgan Ana Praisu 465, Danil Lăpădat 600, Parohia unită Cuculata 225, Szanta Karoly 565, Teofil Caprita 1228, Făcșoș Gregoriu 395, Oprisor Ioan 180, Băginean Ilie 725, Precup Ioan 550, Albu Petru 468, Briscan Ioan a Petrii 533, Moldovan Ioan 195, Oltean Constantin I, Gheorghe 50, Henrich Iosif 180, Bota Vasile 100, Iosif Cristian 400, Ciufudean Ioan 405, Virgil Hațegan 375, Ioan Boțan 100, Miron Barb 500, Corlaci Ion Palita 38, Crișan Lughin 210, Nicolae Bărsan 780, Crișan Mihail 1000, Ci paroh Giungi 2200, Birișan Ioan 180, Rugină Simion 200, Alexiu Pop 1025, Cureau Simion 225.

Oficiul parohial român unit din Cuștelnic

Nr. 48—1938.

Concurs

Să deschide concurs pentru ocuparea postului de *cantor diplomat* pentru parohia Cuștelnic, care beneficiază de 6 jug. arători și cositor precum și a treia parte din venitele stolare. Terminul e 15 Noembrie a. c. Petiționarul are drept a se prezenta în oricare dimineață ori sâmbătoare la sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic, iar pentru prezentare nu are drept a cere nici o despăgubire, ca spese de călătorie. — Cererile arată a se adresa Oficiului parohial român unit în Cuștelnic, poșta Diclosănmărtin.

1124 (1—1)

Nonic Rusu
preot

„Calendarul dela Blaj”

e deja de mult sub tipar și va apărea în curând. Va fi unul dintre cele mai frumoase calendare românești, dar totdeodată și unul dintre cele mai folositoare.

Pe lângă partea calendaristică, „Calendarul dela Blaj” va da și anul acesta pe larg tipicul anului bisericesc, așa că de acest calendar nu se va putea lipsi nici un preot, nici un cantor sau cântăreț și nici un creștin, căruia-i place să cunoască rânduielile bisericesti.

Partea literară va fi la înălțime. Nu mai puțin de 30 de chipuri minunate vor împodobi acest calendar, care va avea poezii și povestiri de toată frumusețea, pe urmă sfaturi gospodărești și nelipsita traistă cu glumele.

Târgurile au fost prelucrate după cele mai nouă date ale Camerelor de Industrie și Comerț, așa că nu va mai fi nici o greșală în datele lor.

Intrucât se va putea și vom avea răgaz, vom tipări și șematismul tuturor celor cinci eparhii din Mitropolia Română Unită de Alba-Iulia și Făgăraș, ca să avem adresele tuturor parohiilor și preoților noștri. Calendarul cu șematism va fi bine înțeles mai scump decât cel pentru popor, dar va fi de neprețuit pentru oricine vrea să cunoască biserica unită.

Așteptați deci încă vre-o câteva zile și veți putea cumpăra „Calendarul dela Blaj.”

Prețul va fi cât se poate de ieftin, ca să-l poată cumpăra cât mai mulți inși.